

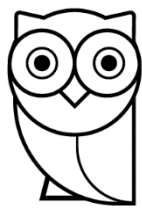
Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Vanløse (Boligforhold og levevilkår)

Kildemateriale: Erindring nr. 984 – Else Bonin, 1995

Uddrag af Else Bonins pensionisterindring fra 1995. Her fortæller hun bl.a. om sin barndom og opvækst som enebarn, men med masser af legekammerater i gården i Vanløse og en mor, der var hjemmegående husmor.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-21651>

KØBENHAVNS
STADSARKIV

Jeg boede i Vanløse på Ålekistevej i en 2 vær. lejlighed på 2. sal. Det var en moderne ejendomsblok med 7 opgange i 3 etager. Til lejligheden hørte en altan. Det var lyse og grønne omgivelser. I alle lejligheder boede familier med 1-2 børn. Mødrene var hjemmegående. Vi fik alle lov at lege i "gården", som vi kaldte det. Det var en temmelig stor tom grund, hvor ukrudtet stod højt, den lå ud til køkkensiden. Der var ingen legeredskaber, kun en sandkasse og et tørre-og bankestativ. Når vi legede i gården, brugte vi vor fantasi. Det høje græs kunne bruges til skjul og legen skovtur. Det kunne klippes til bunker, og man kunne lege købmand med disse bunker. Min mor gjorde rent og vaskede i den mørke vaskekælder. Hun havde vaskedag 1-2 gange om måneden, og hvad der ellers blev snavset måtte vaskes som klatvask i køkkenet. Min mor var godt tilfreds og syntes, at hun havde det godt.

(1)

Hver dag kom en hestevogn med kusk og leverede varer til ismejeriet og ostehandleren. Vi børn fik lov at give hesten en brødhumpel som tilskud til deres mulepose med hø. Nogle gange fik vi på skift en lille køretur.

(1)

Alle mødrene snakkedes sammen og kom hinanden ved. Alle hjalp alle. Det var ganske almindeligt, at man lånte lidt mel, sukker el. lign. hos hinanden, hvis man var udgået for det. Jeg blev tit sendt hen til en nabo for at "låne", og det samme skete hos os. Det skyldtes nok også, at pengene trods alt var små. Husmødrene fik bestemte beløb til husholdningen, og så spinkede og sparede man og håbede at forsyningen rakte. Der blev handlet mad hver dag, for man havde ikke gode opbevaringsmuligheder. Et "spisekammer" med lidt udluftning var det hele. Hver lørdag var der særlig travlt, der stod kunderne helt ud på gaden hos slagteren og ostehandleren.

(2)